

Протокол

№

гр. София, 23.10.2023 г.

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 11
състав**, в публично заседание на 23.10.2023 г. в следния състав:
СЪДИЯ: Петя Стоилова

при участието на секретаря Цветанка Митакева, като разгледа дело номер **6293** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

След спазване на разпоредбите на чл. 142, ал. 1 ГПК, във връзка с чл. 144 от АПК, на именното повикване в 14.00 ч. се явиха:

Страните-редовно призовани.

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ Д. Д. чрез АДВ.В. В. П. – редовно призован, не се явява, представлява се от адв. П., с представено пълномощно по делото.

ОТВЕТНИКЪТ ПРЕДСЕДАТЕЛЯ НА ДАБ ПРИ МС - редовно призован, се явява юрк. П., с пълномощно от днес.

ПРЕВОДАЧ М. А. – редовно призован, се явява лично.

СГП не изпраща представител.

СТРАНИТЕ /поотделно/ - Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ счита, че не са налице процесуални пречки за даване ход на делото и

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО.

ДОКЛАДВА жалбата и административната преписка.

АДВ. П. – Поддържам жалбата. Моля да се приемат представените с жалбата и с административната преписка писмени доказателства. Представям писмено доказателство, Решение № ЦУ-РД05-611/17.10.2023 г. на ДАБ, с което се разяснява реда за регистрация на лицата, искащи закрила, с което се разяснява на лицата процедурата по подаване на заявление за процедурата за регистрация на лицата обхванати от режима на временна закрила.

ЮРК. П. - Оспорвам жалбата. Моля да се приеме преписката. Представям Справка за актуална политическа и икономическа обстановка на Т. и доколкото в изпълнение на Ваше разпореждане съм цитирала съобщения на Европейската комисия за оперативни насоки за прилагането на Решение за изпълнение /ЕС/ 2022/382 на Съвета за установяване на съществуването на масово навлизане на разселени лица от У. по смисъла на чл. 5 от Директива 2001/55/ЕО и за въвеждане на временна закрила актуална справка за положението на Т. към 19.10.2023 г. Представям го във връзка с моята молба, която беше в изпълнение на Ваше разпореждане от 06.07.2023 г. по делото, където съм се позовала на това съобщение на Европейската комисия за прилагане на решението за изпълнение, и тъй като го цитирам го представям.

АДВ. П. – Не възразявам да се приеме.

СЪДЪТ по доказателствата

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА приложените към жалбата и към административната преписка писмени доказателства, както и днес представеното Решение № ЦУ-РД05-611/17.10.2023 г. на председателя на ДАБ.

ПРИЕМА и днес представената справка от 19.10.2023 г., както и Съобщения на Европейската комисия за оперативни насоки за прилагане на Решение за изпълнение /ЕС/2022/383 на Съвета за установяване на съществуването на масово навлизане на разселени лица от У. по смисъла на чл. 5 от Директива 2001/55/ЕО и за въвеждане на временна закрила.

СТРАНИТЕ /поотделно/ - Нямаме други доказателствени искания, няма да сочим нови доказателства.

СЪДЪТ предвид изчерпване на доказателствените искания, счете делото за изяснено от фактическа страна и

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД ПО СЪЩЕСТВО.

АДВ. П. – Считам, че искането следва да бъде уважено. Два въпроса трябва да бъдат разглеждани, дали е следвало да се регистрира подадената молба и дали е следвало да бъде издадена карта за временна закрила. На първия въпрос, мисля, че отговорът е категорично да. Не може служител на рецепцията да връща моя доверител и да му обяснява, че няма право да подава молба, че няма право на временна закрила, това е категорично недопустимо и в несъответствие на Регламентите, по които ДАБ работи с желаещите да получат временна закрила, въпреки, че в закона това изрично не е записано, практиката и техните вътрешни правила установяват тази процедура. Лицето, което иска да получи временна закрила отива в съответното РПЦ, заявява се и моли да му бъде издадена регистрационната карта. Това се прилага за всички бягащи от У. и моя доверител не е изключение. Самият факт, че той е бил изгонен от РПЦ и молбата му не е била приета е незаконосъобразно действие от страна на ДАБ. От друга страна следвало е да му бъде издадена регистрационна карта на лице за временна закрила, мисля, че отговора е, да, и тук трябва да определим какво е приложимо по право, което се отнася за този случай. Ние имаме нашето решение от № 95/2023 г., което категорично казва, че лицата с чуждо гражданство и лица без

гражданство пребивавали законно на територията на У. и напуснали в резултат на военните действия, които са влезли и останали на територията на Република България. Това решение не противоречи на Директивата за временна закрила. Член 3 от Директивата определя, че тя установява единствено минималния стандарт на закрила. Член 7 от Директивата казва, че държавите-членки могат да разширят приложния компонент на Директивата и да включат други лица, които не са посочени в съответното решение за активиране на временната закрила. В съответното решение за изпълнение /2022/382/, чл. 2, § 3 казва, в съответствие с чл. 7 от Директивата, държавите-членки могат да прилагат решението спрямо други лица, изреждат примери, но те не са изчерпателни, съобщението на комисията, на което се позовава процесуалния представител на ответника изрично в раздел I казва, в съответствие със съображение 14 от решението, комисията настойчиво насърчава държавите-членки да разширяват обхвата на времето, следователно, това, че нашето национално право включва по-благоприятни условия, които се отнасят за тези граждани от трети страни да получат временна закрила, които не отразяват едно към едно текста на решението, а просто избор на националния правоприлагащ орган да даде малко по-широк обхват, но това не означава, че това решение е недействително и че противоречи на Европейските разпоредби. Моят доверител категорично е доказал, че той отговаря на тези условия, той е бил с постоянно пребиваване в У., бил е студент по медицина, напуснал е заради войната и е дошъл в България, поради тези причини считам, че трябва да бъде уважено искането му и по двете точки.

ЮРК. П. – На първо място процесуалния представител на жалбоподателя не представи никакви доказателства за това, че туркменистанския гражданин ни е представил такава молба и че е бил изгонен. Направих си и собствена справка, такъв човек не е бил в приемната. На второ място в един и същи ден аз и в молбата, която съм депозирала на 15.07.2023 г. до съда с Ваше разпореждане, дали е администриран същия в един и същи ден, твърдението на адв. П., че е бил пуснал на 23.07. тази молба не е пристигнала в Агенцията по пощата, има клеймо, на един и същи ден на 26.07. се получава и жалба и молба. В нашата деловодната система, аз нося оригинала, нося оригиналната папка мога да я представя. Тук колегата от централата е посочил, че никой няма право да разглежда дело, което вече се разглежда от съда. Освен това трябва да се разгледат наистина два въпроса, доколкото представлява, тъй като в един и същи ден са постъпили молбата и жалбата до съда са приели, че делото вече се разглежда от съда, поради което ние не сме разгледали молбата, поради което сме снимали цялата преписка и сме изпратили на съда. Първоначално е подадена молба за международна закрила, разгледани са, издадено му е решение, което е обжалвано и АССГ се е произнесъл по това решение. Защо казвам това, защото първоначално той се е насочил към международна закрила, след това, обаче, не без значение, че по време на първоначалното производство, ускорена процедура е разглеждан въпроса за връщането му в страната на произход, т.е. това, което аз цитирам в молбата, съобщението на Европейската комисия и приложението на § 2 от чл. 2 е това, е разгледан въпроса, дали може той трайно да се завърне в държавата си на произход и административният орган са стигнали до извода, че той няма пречка да се върне, той е бил студент в У. и когато са започнали тези действия е могъл да се върне в Т., това, че не е ходил войник, по време на интервюто е заявил, че не е ходил войник, защото е бил студент, а пък сега не иска да се върне, защото не иска да ходи войник. Считам, че доколкото тук е въпроса, дали представлява фактическото действие самата

регистрация от една страна и издаването на регистрационната карта, да, от друга страна предоставянето на временна закрила, т.е. по този начин му се предоставя един от начините на закрила и това е временна закрила, това не е фактическо действие и считам, че в този вид, в който на това правно основание, на което е подадена жалбата чл. 256 от АПК е неоснователен и недопустим този иск, а по-скоро чл. 294, че на обжалване подлежат постановени действия и бездействия на органите на изпълнение и ако вземем, че решението на Европейската комисия и административен акт влязъл в сила, то тогава би трябвало жалбата да бъде на това правно основание. От друга страна самото предоставяне на временна закрила органът трябва да прецени, дали същия, тъй като е на трета страна, на Т., органът все пак трябва прецени това решение, което съвсем за кратко прегледахте и съда го прие по делото, то е принципно за украинските граждани, но когато имаме казуси, които са като настоящия, тогава трябва органът да прецени, дали е налице предоставяне на временна закрила на самото лице, за тази цел той трябва да представи доказателства, че е бил към оня момент и е пребивавал в У., имал е разрешение за пребиваване в У., което е представено на по-късен етап след жалбата, когато тази молба, която е пратена по пощата и е получена в един и същи ден със самата жалба. В конкретния случай, считам, че лицето няма право на временна закрила и аз съм посочила основанията, а що се отнася до решението, което процесуалния представител на жалбоподателя цитира на МС, то по същия начин мисля, че трябва да се приложи чл. 294, ако ще се позовава на Решение на Министерски съвет на изменения на Р. 144.

АДВ. П. – Мисля че имаме константна практика, имаме редица дела, по които обжалваме отказите как да регистрират кандидатите за международна закрила. Този ред ми се струва малко необичаен, но не мисля, че съответства на установената до момента практиката да се обжалва отказа за издаване на регистрационни карти и за регистрация. Аргументите за това, че е получена жалбата е препратена до съда на 23.06., това, че е пристигнал в ДАБ те винаги имат право на опция, това е принципно в административния процес, като се запознават с аргументите в нашата жалба. Тяхната роля е да се водят от приложимите нормативни актове, в Р. 95% съм се картотекирал това изискване да се проверява, дали лицето има възможност безопасно да се върне в държавата на произход, чисто и просто не фигурира умишлено обстоятелството, дали има възможност безопасно да се върне в страната по произход, това не фигурира като условие да се даде временна закрила и тя не е само за украинци, тя е за лица с чуждо гражданство и лица без гражданство.

ЮРК. П. – Искан да уточня, тук процесуалния представител на ответника го е цитирал, че могат да получат временна закрила без изричното им волеизявление, то за това се отнася самото изменение на т. 3 от Р./144. Моля да имате предвид изричния текст на Р. на т. 95/2023 г., с което е изменена т. 3 от Р. № 144/2022 и в жалбата е цитирано, лицата с чуждо гражданство или без гражданство, пребивавали законно и напуснали У. в резултат на военните действия, които са влезли и останали на територията на Република България, могат да получават временна закрила и без изричното им волеизявление и регистрация за ползване на временна закрила, това, обаче, смятам, че е решение на Р. и смятам, че трябва да бъде пак повтарям по чл. 294 от една страна, а от друга страна няма как да няма регистрация.

**СЪДЪТ
ОПРЕДЕЛИ:**

Предвид, че се е явил преводач от руски език на същия да се изплати възнаграждение от бюджета на съда за явяването в размер на 25 лв., за което се издаде РКО.

СЪДЪТ ОБЯВИ, ЧЕ ЩЕ СЕ ПРОИЗНЕСЕ С РЕШЕНИЕ В СРОК.

Протоколът изготвен в съдебно заседание, което приключи в 14.29 ч.

СЪДИЯ:

СЕКРЕТАР: